

1. Тогда сказал Соломон: Господь сказал, что Он благоволит обитать во мгле,
УПО: Тоді Соломон проказав: Промовив Господь, що Він пробуватиме в мряці.
KJV: Then said Solomon, The LORD hath said that he would dwell in the thick darkness.

2. а я построил дом в жилище Тебе, место для вечного Твоего пребывания.
УПО: А я збудував храм оселі Твоєї, і місце Твого пробування навіки!
KJV: But I have built an house of habitation for thee, and a place for thy dwelling for ever.

3. И обратился царь лицом своим и благословил все собрание Израильтян, --все собрание Израильтян стояло, --
УПО: І повернув цар обличчя своє, та й поблагословив увесь Ізраїлів збір, увесь же Ізраїлів збір стояв.
KJV: And the king turned his face, and blessed the whole congregation of Israel: and all the congregation of Israel stood.

4. и сказал: благословен Господь Бог Израилев, Который, что сказал устами Своими Давиду, отцу моему, исполнил [ныне] рукою Своею! Он говорил:
УПО: А він сказав: Благословенний Господь, Бог Ізраїлів, що Своїми устами говорив був із моїм батьком Давидом, і руками Своїми виконав, кажучи:
KJV: And he said, Blessed be the LORD God of Israel, who hath with his hands fulfilled that which he spake with his mouth to my father David, saying,

5. `с того дня, как Я вывел народ Мой из земли Египетской, Я не избрал города ни в одном из колен Израилевых для построения дома, в котором пребывало бы имя Мое, и не избрал человека, который был бы правителем народа Моего Израиля,
УПО: Від того дня, коли Я вивів Свій народ з єгипетського краю, Я не вибрав Собі міста зо всіх Ізраїлевих племен, щоб збудувати храм на пробування Мого Імени там. І не вибрав Я нікого, щоб був володарем над народом Моїм, Ізраїлем.
KJV: Since the day that I brought forth my people out of the land of Egypt I chose no city among all the tribes of Israel to build an house in, that my name might be there; neither chose I any man to be a ruler over my people Israel:

6. но избрал Иерусалим, чтобы там пребывало имя Мое, и избрал Давида, чтоб он был над народом Моим Израилем`.

УПО: Та вибрав Я Єрусалим на пробування Мого Імени там, і вибрав Я Давида, щоб був над народом Моїм, Ізраїлем.

KJV: But I have chosen Jerusalem, that my name might be there; and have chosen David to be over my people Israel.

7. И было на сердце у Давида, отца моего, построить дом имени Господа, Бога Израилева.

УПО: І було на серці мого батька Давида збудувати храм для Ймення Господа, Бога Ізраїлевого.

KJV: Now it was in the heart of David my father to build an house for the name of the LORD God of Israel.

8. Но Господь сказал Давиду, отцу моему: `у тебя есть на сердце построить храм имени Моему; хорошо, что это на сердце у тебя.

УПО: Та сказав Господь до мого батька Давида: За те, що на твоєму серці було збудувати храм для Ймення Мого, ти зробив добре, що було тобі на серці.

KJV: But the LORD said to David my father, Forasmuch as it was in thine heart to build an house for my name, thou didst well in that it was in thine heart:

9. Однако не ты построишь храм, а сын твой, который произойдет из чресл твоих, --он построит храм имени Моему`.

УПО: Тільки ти не збудуєш цього храму, але син твій, що вийде із стегон твоїх, він збудує цей храм для Ймення Мого!

KJV: Notwithstanding thou shalt not build the house; but thy son which shall come forth out of thy loins, he shall build the house for my name.

10. И исполнил Господь слово Свое, которое изрек: я вступил на место Давида, отца моего, и воссел на престоле Израилевом, как сказал Господь, и построил дом имени Господа Бога Израилева.

УПО: І сповнив Господь Своє слово, що Він говорив. І став я замість батька свого Давида та й сів на Ізраїлевому троні, як говорив був Господь, і я збудував оцей храм для Ймення Господа, Бога Ізраїлевого.

KJV: The LORD therefore hath performed his word that he hath spoken: for I am risen up in the room of David my father, and am set on the throne of Israel, as the LORD promised, and have built the house for the name of the LORD God of Israel.

11. И я поставил там ковчег, в котором завет Господа, заключенный Им с сынами Израилевыми.

УПО: І поставив я там ковчега, що в ньому Господній заповіт, якого Він склав з Ізраїлевими синами.

KJV: And in it have I put the ark, wherein is the covenant of the LORD, that he made with the children of Israel.

12. И стал [Соломон] у жертвенника Господня впереди всего собрания Израильтян, и воздвиг руки свои, --

УПО: І став він перед Господнім жертівником навпроти всього Ізраїлевого збору, і простяг свої руки.

KJV: And he stood before the altar of the LORD in the presence of all the congregation of Israel, and spread forth his hands:

13. ибо Соломон сделал медный амвон длиною в пять локтей и шириною в пять локтей, а вышиною в три локтя, и поставил его среди двора; и стал на нем, и преклонил колени впереди всего собрания Израильтян, и воздвиг руки свои к небу, --

УПО: А Соломон зробив був мідяне стояло, і поставив його на середину подвір'я, п'ять ліктів довжина йому, і п'ять ліктів ширина йому, а три лікті вишина йому. І став він на ньому, і став на коліна свої навпроти всього Ізраїлевого збору, і простяг свої руки до неба,

KJV: For Solomon had made a brazen scaffold of five cubits long, and five cubits broad, and three cubits high, and had set it in the midst of the court: and upon it he stood, and kneeled down upon his knees before all the congregation of Israel, and spread forth his hands toward heaven.

14. и сказал: Господи Боже Израилев! Нет Бога, подобного Тебе, ни на небе, ни на земле. Ты хранишь завет и милость к рабам Твоим, ходящим пред Тобою всем сердцем своим:

УПО: та й сказав: Господи, Боже Ізраїлів! Нема подібного Тобі Бога на небі та на землі! Ти стережеш заповіта та милість для Своїх рабів, що ходять перед Твоїм лицем усім своїм серцем.

KJV: And said, O LORD God of Israel, there is no God like thee in the heaven, nor in the earth; which keepest covenant, and showest mercy unto thy servants, that walk before thee with all their hearts:

15. Ты исполнил рабу Твоему Давиду, отцу моему, что Ты говорил ему; что изрек Ты устами Твоими, то в день сей исполнил рукою Твоею.

УПО: Ти сповнив Своему рабові Давидові, батькові моему, те, що говорив йому. І говорив Ти йому Своїми устами, а рукою Своею виповнив, як цього дня.

KJV: Thou which hast kept with thy servant David my father that which thou hast promised him; and spakest with thy mouth, and hast fulfilled it with thine hand, as it is this day.

16. И ныне, Господи Боже Израилев! исполни рабу Твоему Давиду, отцу моему, то, что Ты сказал ему, говоря: не прекратится у тебя [муж], сидящий пред лицом Моим на престоле Израилевом, если только сыновья твои будут наблюдать за путями своими, ходя по закону Моему так, как ты ходил предо Мною.

УПО: А тепер, Господи, Боже Ізраїлів, сповни для Свого раба Давида, мого батька, те, що говорив Ти йому, кажучи: Не переведеться з-перед лиця Мого ніхто з тих, що мають сидіти на Ізраїлевому троні, якщо тільки сини твої будуть додержувати своїх доріг, щоб ходити в Законі Моїм, як ти ходив перед лицем Моїм.

KJV: Now therefore, O LORD God of Israel, keep with thy servant David my father that which thou hast promised him, saying, There shall not fail thee a man in my sight to sit upon the throne of Israel; yet so that thy children take heed to their way to walk in my law, as thou hast walked before me.

17. И ныне, Господи Боже Израилев! да будет верно слово Твое, которое Ты изрек рабу Твоему Давиду.

УПО: А тепер, Господи, Боже Ізраїлів, нехай буде заповнене слово Твоє, яке Ти говорив рабові Своему Давидові.

KJV: Now then, O LORD God of Israel, let thy word be verified, which thou hast spoken unto thy servant David.

18. Поистине, Богу ли жить с человеками на земле? Если небо и небеса небес не вмещают Тебя, тем менее храм сей, который построил я.

УПО: Бо чи ж справді Бог сидить з людиною на землі? Ось небо та небо небес не обіймають Тебе, що ж тоді храм цей, що я збудував?

KJV: But will God in very deed dwell with men on the earth? behold, heaven and the heaven of heavens cannot contain thee; how much less this house which I have built!

19. Но призри на молитву раба Твоего и на прошение его, Господи Боже мой! услышь воззвание и молитву, которою раб Твой молится пред Тобою.

УПО: І Ти звернешся до молитви Свого раба та до його благання, Господи, Боже мій, щоб почути поклик та молитву, якою раб Твій молиться перед лицем Твоїм,

KJV: Have respect therefore to the prayer of thy servant, and to his supplication, O LORD my God, to hearken unto the cry and the prayer which thy servant prayeth before thee:

20. Да будут очи Твои отверсты на храм сей днем и ночью, на место, где Ты обещал положить имя Твое, чтобы слышать молитву, которою раб Твой будет молиться на месте сем.

УПО: щоб очі Твої були відкриті на цей храм удень та вночі, на те місце, про яке Ти сказав, що покладеш Ім'я Своє там, щоб почути молитву, якою буде молитися Твій раб на цьому місці.

KJV: That thine eyes may be open upon this house day and night, upon the place whereof thou hast said that thou wouldest put thy name there; to hearken unto the prayer which thy servant prayeth toward this place.

21. Услышь моления раба Твоего и народа Твоего Израиля, какими они будут молиться на месте сем; услышь с места обитания Твоего, с небес, услышь и помилуй!

УПО: І Ти будеш прислухатися до благань Свого раба та Свого народу, Ізраїля, що будуть молитися на цьому місці. І Ти почуєш із місця Свого пробування, із небес і почуєш, і пробачиш.

KJV: Hearken therefore unto the supplications of thy servant, and of thy people Israel, which they shall make toward this place: hear thou from thy dwelling place, even from heaven; and when thou hearest, forgive.

22. Когда кто согрешит против ближнего своего, и потребуют от него клятвы, чтоб он поклялся, и будет совершаться клятва пред жертвенником Твоим в храме сем,

УПО: Якщо згрішить людина про ти свого ближнього, і буде примушена принести клятву, щоб присягнути, і клятва прийде перед Твоїм жертівником у цьому храмі,

KJV: If a man sin against his neighbor, and an oath be laid upon him to make him swear, and the oath come before thine altar in this house;

23. тогда Ты услышь с неба и соверши суд над рабами Твоими, воздай виновному, возложив поступок его на голову его, и оправдай правого, воздав ему по правде его.

УПО: то Ти почуєш із небес, і зробиш, і розсудиш Своїх рабів, обвинуватиш несправедливого, щоб дати його дорогу на його голову, й усправедливиш справедливого, щоб дати йому за його справедливостю.

KJV: Then hear thou from heaven, and do, and judge thy servants, by requiting the wicked, by recompensing his way upon his own head; and by justifying the righteous, by giving him according to his righteousness.

24. Когда поражен будет народ Твой Израиль неприятелем за то, что согрешил пред Тобою, и они обратятся [к Тебе], и исповедают имя Твое, и будут просить и молиться пред Тобою в храме сем,

УПО: А якщо Твій народ, Ізраїль, буде вдарений ворогом, бо прогрішив Тобі, і коли вони звернуться, і будуть хвалити Ім'я Твоє, і будуть молитися, і будуть благодіяти Тебе в цьому храмі,

KJV: And if thy people Israel be put to the worse before the enemy, because they have sinned against thee; and shall return and confess thy name, and pray and make supplication before thee in this house;

25. тогдa Ты услышь с неба, и прости грех народа Твоего Израиля, и возврати их в землю, которую Ты дал им и отцам их.

УПО: то Ти почувеш із небес, і простиш гріх народу Свого, Ізраїля, і вернеш їх до землі, яку дав Ти їм та їхнім батькам!

KJV: Then hear thou from the heavens, and forgive the sin of thy people Israel, and bring them again unto the land which thou gavest to them and to their fathers.

26. Когда заключится небо и не будет дождя за то, что они согрешили пред Тобою, и будут молиться на месте сем, и исповедают имя Твое, и обратятся от греха своего, потому что Ты смирил их,

УПО: Коли затримається небо, і не буде дощу, бо прогрішаться Тобі, то вони помоляться на цьому місці, і будуть славити Ім'я Твоє, і з гріха свого навернуться, бо Ти будеш їх впокоряти,

KJV: When the heaven is shut up, and there is no rain, because they have sinned against thee; yet if they pray toward this place, and confess thy name, and turn from their sin, when thou dost afflict them;

27. тогдa Ты услышь с неба и прости грех рабов Твоих и народа Твоего Израиля, указав им добрый путь, по которому идти им, и пошли дождь на землю Твою, которую Ты дал народу Твоему в наследие.

УПО: то Ти почувеш на небесах, і пробачиш гріх Своїх рабів та народу Свого, Ізраїля, бо покажеш їм ту добру дорогу, якою вони підуть, і Ти даси дощ на Край Свій, якого Ти дав Своему народові на спадщину!

KJV: Then hear thou from heaven, and forgive the sin of thy servants, and of thy people Israel, when thou hast taught them the good way, wherein they should walk; and send rain upon thy land, which thou hast given unto thy people for an inheritance.

28. Голод ли будет на земле, будет ли язва моровая, будет ли ветер палящий или ржа, саранча или червь, будут ли теснить его неприятели его на земле владений его, [будет ли] какое бедствие, какая болезнь,

УПО: Голод коли буде в Краю, моровиця коли буде, посуха, жовтачка, сарана, черва

коли буде, коли його вороги гнобитимуть його в Краї міст його, коли буде яка поразка, яка хвороба,

KJV: If there be dearth in the land, if there be pestilence, if there be blasting, or mildew, locusts, or caterpillars; if their enemies besiege them in the cities of their land; whatsoever sore or whatsoever sickness there be:

29. всякую молитву, всякое прошение, какое будет от какого-- либо человека или от всего народа Твоего Израиля, когда они почувствуют каждый бедствие свое и горе свое и прострут руки свои к храму сему,

УПО: усяка молитва, усяке благання, що буде від якої людини чи від усього народу Твого, Ізраїля, коли кожен буде знати поразу свою та горе своє, і простягне руки свої до цього храму,

KJV: Then what prayer or what supplication soever shall be made of any man, or of all thy people Israel, when every one shall know his own sore and his own grief, and shall spread forth his hands in this house:

30. Ты услышь с неба--места обитания Твоего, и прости, и воздай каждому по всем путям его, как Ты знаешь сердце его, --ибо Ты один знаешь сердце сынов человеческих, --

УПО: то Ти почуєш із небес, із місця постійного пробування Свого, і пробачиш, і даси тому чоловікові за всіма його дорогами, бо Ти знаєш серце його, бо Ти один знаєш серце людських синів,

KJV: Then hear thou from heaven thy dwelling place, and forgive, and render unto every man according unto all his ways, whose heart thou knowest; (for thou only knowest the hearts of the children of men:)

31. чтобы они боялись Тебя и ходили путями Твоими во все дни, доколе живут на земле, которую Ты дал отцам нашим.

УПО: щоб вони боялися Тебе, і ходили Твоїми дорогами по всі дні, які вони житимуть на поверхні землі, яку Ти дав батькам нашим!

KJV: That they may fear thee, to walk in thy ways, so long as they live in the land which thou gavest unto our fathers.

32. Даже и иноплеменник, который не от народа Твоего Израиля, когда он придет из земли далекой ради имени Твоего великого и руки Твоей могущественной и мышцы Твоей простертой, и придет и будет молиться у храма сего,

УПО: Також і чужинця, який не з народу Твого, Ізраїля, і він прийде з далекого краю ради Ймення Твого великого, і руки Твоєї Сильної та рамена Твого витягнутого, і прийде, і помолиться в цьому храмі,

KJV: Moreover concerning the stranger, which is not of thy people Israel, but is come from a far country for thy great name's sake, and thy mighty hand, and thy stretched out arm; if they come and pray in this house;

33. Ты услышь с неба, с места обитания Твоего, и сделай все, о чем будет взывать к Тебе иноплеменник, чтобы все народы земли узнали имя Твое, и чтобы боялись Тебя, как народ Твой Израиль, и знали, что Твоим именем называется дом сей, который построил я.

УПО: то Ти почуєш це з небес, місця постійного пробування Свого, і зробиш усе, про що буде кликати до Тебе той чужинець, щоб усі народи землі пізнали Ім'я Твоє, та щоб боялися Тебе, як народ Твій, Ізраїль, і щоб пізнали вони, що Ім'я Твоє покликане над оцім храмом, що я збудував!

KJV: Then hear thou from the heavens, even from thy dwelling place, and do according to all that the stranger calleth to thee for; that all people of the earth may know thy name, and fear thee, as doth thy people Israel, and may know that this house which I have built is called by thy name.

34. Когда выйдет народ Твой на войну против неприятелей своих путем, которым Ты пошлешь его, и будет молиться Тебе, обратившись к городу сему, который избрал Ты, и к храму, который я построил имени Твоему,

УПО: Коли народ Твій вийде на війну на своїх ворогів, дорогою, якою Ти пошлеш їх, і помоляться вони до Тебе в напрямі до цього міста, що Ти вибрав його, та храму, що я збудував для Ймення Твого,

KJV: If thy people go out to war against their enemies by the way that thou shalt send them, and they pray unto thee toward this city which thou hast chosen, and the house which I have built for thy name;

35. тогда услышь с неба молитву их и прошение их и сделай, что потребно для них.

УПО: то почуєш Ти з небес їхню молитву та їхнє благання, і вчиниш їм суд!

KJV: Then hear thou from the heavens their prayer and their supplication, and maintain their cause.

36. Когда они согрешат пред Тобою, --ибо нет человека, который не согрешил бы, --и Ты прогневаешься на них, и предашь их врагу, и отведут их пленившие их в землю далекую или близкую,

УПО: Коли вони згрішать Тобі, бо немає людини, щоб вона не згрішила, і Ти розгніваєшся на них, і даси їх ворогові, а їхні поневільники візьмуть їх до неволі до краю далекого чи близького,

KJV: If they sin against thee, (for there is no man which sinneth not,) and thou be angry with them, and deliver them over before their enemies, and they carry them away captives unto a land far off or near;

37. и когда они в земле, в которую будут пленены, войдут в себя и обратятся и будут молиться Тебе в земле пленения своего, говоря: мы согрешили, сделали беззаконие, мы виновны,

УПО: і коли вони придуть до розуму в краю, куди взяті до неволі, і навернуться, і будуть благодіяти Тебе в краю своєї неволі, говорячи: Ми згрішили, скривили дорогу свою, і були ми несправедливі,

KJV: Yet if they bethink themselves in the land whither they are carried captive, and turn and pray unto thee in the land of their captivity, saying, We have sinned, we have done amiss, and have dealt wickedly;

38. и обратятся к Тебе всем сердцем своим и всею душею своею в земле пленения своего, куда отведут их в плен, и будут молиться, обратившись к земле своей, которую Ты дал отцам их, и к городу, который избрал Ты, и к храму, который я построил имени Твоему, --

УПО: і коли вони навернуться до Тебе всім своїм серцем і всією душею своею в краю своєї неволі, куди їх поневоліли, і помоляться в напрямі до свого Краю, що Ти дав їхнім батькам, і в напрямі міста, яке Ти вибрав, та храму, що я збудував для Ймення Твого,

KJV: If they return to thee with all their heart and with all their soul in the land of their captivity, whither they have carried them captives, and pray toward their land, which thou gavest unto their fathers, and toward the city which thou hast chosen, and toward the house which I have built for thy name:

39. тогда услышь с неба, с места обитания Твоего, молитву их и прошение их, и сделай, что потребно для них, и прости народу Твоему, в чем он согрешил пред Тобою.

УПО: то Ти почувеш із небес, із постійного місця пробування Свого, їхню молитву та їхні благання, і вчиниш їм суд, і простиш Своему народові, що вони згрішили Тобі!

KJV: Then hear thou from the heavens, even from thy dwelling place, their prayer and their supplications, and maintain their cause, and forgive thy people which have sinned against thee.

40. Боже мой! да будут очи Твои отверсты и уши Твои внимательны к молитве на месте сем.

УПО: Тепер, Боже мій, благаю, нехай будуть очі Твої відкриті, а уші Твої наставлені на слухання молитви цього місця!

KJV: Now, my God, let, I beseech thee, thine eyes be open, and let thine ears be attent unto the

prayer that is made in this place.

41. И ныне, Господи Боже, стань на [место] покоя Твоего, Ты и ковчег могущества Твоего. Священники Твои, Господи Боже, да облекутся во спасение, и преподобные Твои да наслаждаются благами.

УПО: А тепер, Устань же, о Господи, Боже, на Свій відпочинок, Ти й ковчег сили Твоєї! Священики Твої, о Господи Боже, нехай у спасіння зодягнуться, а побожні Твої хай добром веселяться!

KJV: Now therefore arise, O LORD God, into thy resting place, thou, and the ark of thy strength: let thy priests, O LORD God, be clothed with salvation, and let thy saints rejoice in goodness.

42. Господи Боже! не отврати лица помазанника Твоего, помяни милости к Давиду, рабу Твоему.

УПО: Господи Боже, не відвертай лица від Свого помазанця, згадай же про милість Своему рабові Давиду!

KJV: O LORD God, turn not away the face of thine anointed: remember the mercies of David thy servant.